

CCR: Interesul superior al copilului poate sa reclame ca tatal condamnat sa ramâna în libertate (motivare)

Interesul superior al copilului poate sa reclame ca tatal condamnat sa ramâna în libertate, arata Curtea Constitutionala în motivarea deciziei prin care a stabilit ca este neconstitutionala solutia legislativa ce exclude posibilitatea ca barbatului condamnat care are un copil mai mic de un an sa-i fie amânata executarea pedepsei.

"Curtea constata ca exista situatii în care copilul nou-nascut este privat - în totalitate sau în mare parte - de îngrijirea materna, si anume în cazul decesului mamei, al decaderii acesteia din drepturile parintesti, al abandonarii copilului, al unei boli îndelungate sau în orice alta situatie în care mama nu se ocupa de copil, iar în astfel de situatii interesul superior al copilului poate sa reclame ca tatal condamnat sa ramâna în libertate pentru a acorda personal copilului atentia si îngrijirile corespunzatoare în primul sau an de viata", se precizeaza în motivare.

Conform aceleiasi surse, din perspectiva dreptului de a îngriji copilul, componenta fundamentala a dreptului la respectarea vietii de familie, barbatul condamnat care are un copil mai mic de un an se afla într-o situatie similara cu cea a unei femei condamnate care are un copil de aceeasi vârsta, diferenta de tratament între cele doua categorii de persoane neavând o justificare obiectiva si rezonabila.

"Ținând cont de rolul important al tatalui începând de la cea mai frageda vârsta a copilului, Curtea retine ca tratamentul juridic diferentiat constând în excluderea barbatului condamnat care are un copil mai mic de un an din sfera beneficiarilor dispozitiilor de lege ce prevad posibilitatea amânarii executarii pedepsei închisorii sau a detentiunii pe viata nu serveste interesului superior al copilului, ci, dimpotriva - mai ales în situatiile în care copilul este privat de îngrijirea materna. Astfel, Curtea constata ca principiul egalitatii în drepturi, coroborat cu elementele fundamentale ale vietii de familie, impune ca textul de lege criticat sa permita si tatalui condamnat sa solicite amânarea executarii pedepsei privative de libertate cu scopul de a-si îngriji copilul mai mic de un an, urmând ca instanta judecatoreasca sa aprecieze, prin raportare la ansamblul circumstantelor fiecarei spete în parte, daca o atare amânare se justifica", mai arata CCR.

Curtea Constitutionala constata, astfel, ca, odata ce legiuitorul a decis sa reglementeze ca motiv de amânare a executarii pedepsei cazul îngrijirii unui copil mai mic de un an, trebuia sa o faca fara sa excluda barbatii condamnati, ci oferind posibilitatea unei evaluari efective, de la caz la caz, cu acordarea unei amânari a executarii pedepsei "tuturor persoanelor condamnate, indiferent de sex, care au un copil mai mic de un an si a caror situatie impune o atare masura".

CCR a luat în discutie, pe 24 septembrie, exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor articolului 589 alineatul (1) litera b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedura penala, respectiv "(1) Executarea pedepsei închisorii sau a detentiunii pe viata poate fi amânata în urmatoarele cazuri: (...) b) când o condamnata este gravida sau are un copil mai mic de un an".

"În urma deliberarilor, Curtea Constitutionala, cu majoritate de voturi, a admis exceptia de neconstitutionalitate si a constatat ca solutia legislativa cuprinsa în dispozitiile art. 589 alin.(1) lit.b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedura penala, care exclude barbatul condamnat care are un copil mai mic de un an de la posibilitatea amânarii executarii pedepsei închisorii sau a detentiunii pe viata este neconstitutionala", a informat CCR.

Decizia este definitiva si general obligatorie si a fost comunicata celor doua Camere ale Parlamentului, Guvernului si instantei de judecata care a sesizat Curtea Constitutionala, respectiv Judecatoriei Sfântu Gheorghe.